

Abstenció, quina abstenció?

Diuenge es van celebrar eleccions al nostre país. Van arribar en un context de progressiu increment del fenomen de l'abstenció i del vot en blanc en els comicis celebrats anteriorment. Una abstenció i un vot en blanc que respon a la disconformitat, en alguns casos, i per què no dir-ho, a la conformitat en altres.

Des d'aquest racó de país que és el Baix Montseny, sorprèn que per primera vegada aparegui el debat sobre la xifra elevada d'abstenció entre els polítics i la premsa local barcelonina. Que aparegui ara.

És cert que en les darreres eleccions europees, al Parlament de Catalunya o al referèndum sobre l'Estatut hi va haver a tot el país un índex de participació molt baix. I en aquests casos, els polítics en van fer la referència pertinent la nit electoral, assegurant que estaven molt preocupats, i aquí es va acabar el tema. En canvi, en aquestes eleccions tothom, des dels polítics als periodistes, especialistes i opinadors, s'ha abocat al fenomen de l'abstenció i en aquest atac de

nervis hi ha qui fins i tot comença a posar sobre la taula l'obligatorietat de fer anar a votar als ciutadans.

És de celebrar que, per primera vegada, la qüestió de l'abstenció esdevingui una preocupació real i no sols un tema que s'ha de tocar la nit electoral per quedar bé, com ja hem comentat des d'aquesta editorial en altres ocasions. Però que aparegui en aquest moment quan hi ha hagut una abstenció purament demogràfica provoca dues preocupacions.

La primera preocupació és de quina manera interpreten la realitat tant els polítics com la premsa local de Barcelona. Certament, a l'àrea metropolitana molts municipis no han superat el 50 per cent de participació. Però si ens mirem el conjunt del país, o el Baix Montseny, la mitjana de participació se situa a l'entorn del 65 per cent, una de les més elevades de les darreres comteses electorals. A Montseny han votat el 71 per cent dels ciutadans, a Fogars el 81, a Campins el 82, a Breda el 67... I si cal mirar municipi de més

dimensió, a Arbúcies ha votat el 71 per cent.

La segona preocupació és constatar, vist l'anterior, que aquest país encara està per vertebrar i que no existeix una perspectiva general. Els polítics, la premsa local de Barcelona, han caigut en el mateix parany que sovint es retreu a la premsa local de Madrid. Aquesta manera d'analitzar la globalitat amb un sol cop d'ull al propi melic.

Això explica que la Generalitat destini al Baix Montseny en els pressupostos d'enguany la mateixa quantitat que es gastarà en posar tanques a la línia 9 del metro de Barcelona perquè no es colin els usuaris. Això explica que la premsa local barcelonina no denunciï aquesta situació. I explica que, quan un alcalde de Barcelona demani una taxa als forasters pels costos dels serveis que ofereix la ciutat, ningú li respongui que la línia 9 del metro també la paguen els veïns de Sant Feliu de Buixalleu i en gaudeixen els de Barcelona.